SPARA PÄNGAR
genom att köpa endast den föda, från vilken ni erhåller den mesta näringen.
VID ALL BAKNING ANVÄND
PURITY FLOUR
GOVERNMENT STANDARD
Mjöllicense No. 15, 16, 17, 18.

JANINAS HJÄRTA

Av Marika Stjernstedt.

(Forts. fr. föreg. nr.)

Martha vände sig nu också till horörde sig om förhållandena i landet, också om en del människor. Kommer jag någonsin hem från kriget, sade den främmande, och han skildrade vad han då ville göra, åtminstone närmast för folket i sin hemtrakt. Hans röst var djup och lugn, hans ögon allvarliga och genomträngande. Han använde endast få gester. Martha och studenten gjorde honom en massa frågor. Han hade alltså träffat den — och den? och han måste berätta. Endast om sig själv sade han ingenting. Emellertid smälog han och hans ansikte fick då ett säreget uttryck av godhet. Han hade också utomordentligt vackra tänder.

Om en stund reste sig Stefan och lämnade sällskapet.

Tanken på gårdagen släppte honom inte. Med ens hade Janina varit borta, förgäves hade han sökt henne — en av pojkarna sade sig ha sett henne i trädgården, det var allt. Han hade kommit ner på terassen och börjat vandra av och an där, oroligt spejande efter den ljusa gestalten..... Vad var nu detta? hon är glad, hon dansar och roar sig, hon visar ingenting ovanligt, och med ens blir hon nervös, springer upp från bordet, vankar i rummen — flera personer hade ju talat med henne — och så är hon borta! Hon går i trädgården upplyser Vincent — vad kan hon väl vilja i trädgården nu, man ser ju knappt ett par steg framför sig där i skuggan! För resten är hon ju litet mörkrädd, ja! Stefan minns tydligt hur hon sagt att det bestämt spökade i den gamla parken och att hon var rädd för den....

Han hade kastat bort en halvrökt cigarrett, tände en ny, det fläktade litet, han spollerar en massa tändstickor..... Han hade fortsatt att promenera där fram och åter.

När hon nu kom ämnade han gå emot henne, alldeles lugn, fullkomligt sansad, hon skulle inte märka att han varit orolig. Du har dina infall, skulle han säga, han gjorde upp det för sig — nej, kanske inte infall ändå, det låter kanhända som om han menade nycker, upptåg, som om han följaktligen ogillade det hela. Naturligtvis har hon rättighet att springa i trädgården hela natten, det är ju inte det. Det är inte det. Där finns något annat..... något — eller varför var hon nervös, hennes läppar voro torra och det hade ryckt litet i hennes ansikte, han hade haft henne i full belysning och han märkte det fullkomligt. A herre gud, vad var det då?..... Kunde hon inte tala till honom, hade hon väl en bättre vän än han? varför kom hon ej? Stefan, käraste, jag är bedrövad, var alldeles stilla, jag lutar mitt huvud mot din skuldra och berättar dig det. Det gör dig ont, men jag ber, visa det inte! vem skulle jag då tala till?... Naturligtvis kan hon tala till honom, säga vad det vara må — ja, vad det vara må..... Så tänkte han.

Kanske hade alltså en person yttrat något sårande, kanske rent av sagt något dåligt om honom Stefan, något riktigt vedervärdigt, en otrolig hostoria — men det var ju också omöjligt, en kände honom här och Janina var i alla händelser för klok att genast tro på en löst utkastad elakhet....

Men ett brev, möjligen ett brev. Posten kom ju klockan ett, och hela dagen hade hon sedan varit glad och vid middagen nästan upprymd. Javisst, det hade skrattats mycket vid deras bordsända, Martha hade till och med frågat vad det var med dem. Således icke heller något brev..... Och på aftonen var hon ju ute hos honom på verandan mellan danserna, flera gånger, ja fyra eller fem, hon var lugn, vänlig, de hade talat tillsammans. Ett ögonblick hade ju några griller farit genom hennes huvud, något om att hon stod i obligation till honom för hans större kärleks skull — hur en liten kvinna ändå kan hitta på! men det var ju också strax bra igen. Hon hade knutit sina händer bakom hans nacke, han kände rundningen av hennes barm mot sitt bröst..... det var just innan de tre främmande herrarna kommo åkande, man hörde klockorna i allén.....

Alltså.

Det var alltså efter denna stund som hon förändrat sig. Ja, efter den stund då de tre främmande kommit till Bjala..... Stefan hade följt med dem in, det var en liten infanteriofficer som endast förstod ryska, densamme som han träffat på järnvägsstationen för ett par veckor sedan. De hade känt igen varandra och varit förtjusta, ehuru de ej kunde talas vid. Den andre var en kapten med sjukligt utseende, som kom från Yalta. Båda hade sedan hela kvällen pratat med ryttmästaren, de hade till och med gått in i hans rum och sett på kartor och fått likörer efter sig dit. Janina hade inte växlat ett ord med någon av dem.

Men den tredje? Densamme som slagit sig ner bredvid Stefan vid aftonbordet, sedan Janina avlägsnat sig. Honom kände Janina förut, hon hade ju sagt: jag råkade hans syster, har jag då inte talat om dem? Men hennes ögon flackade förbi Stefan i detsamma och deras färg var blekare liksom då man nyss grätit..... Emellertid upprepade främlingen alldeles samma ord: min syster och fröken Zabiélow äro bekanta, en smula bekanta. Sedan sade han: jag hör att ni ska gifta er med fröken Zabiélow, min herre, det kommer att intressera min syster, kanske vet hon det inte ännu. — Stefan svarade: vi ska gifta oss om några få veckor. Och den andre: tillåt mig lyckönska. De hade stumt bugat sig för varandra vid bordet.

Så hade Stefan yttrat: jag vet inte vart min tålamod gått, hon var nyss här, ni kanske gläder er åt att få språka med henne. Varpå den andre svarade: det vore mycket angenämt.

Ingenting vidare, och dessa ord voro ju fullt på sin plats, artiga så som man borde vänta. Men i detsamma reste han sig upp, ehuru han alldeles nyss tagit platsen, bockade sig igen och gick ut, helt enkelt rätt ut.

Jag leder mig fram punkt för punkt, tänkte Stefan, jag går igenom hela dagen och jag förstår till slut detta: att Janina och denne man känna varandra förut. Det är ingenting, de förneka det ej, tvärtom, och de tala liknöjt om det och dra fram den där system — som kanske inte ens existerar! Vem vet?..... De förneka det alltså inte, Janina har ju träffat många människor i sitt liv, och han för sin del går så långt att han gratulerar mig till att få äga henne, jag har verkligen ingenting att säga, jag bockar kar mig: tackar — — och dock, jag kan inte bedra mig, där är någonting annat..... Jag vet det.

Han hade kastat cigarretten igen, ett rop kvävde honom, en kväljande förnimmelse av smärta och ångest. Han hade gått flera steg i hastigare taktå hans händer voro knutna, ansiktet sammandraget.....

Just då var det han fick se att Janina kom emot honom nerifrån trädgården. Han hade sprungit fram till henne och gripit ursinnigt om hennes axlar: Men var har du varit? du gör mig tokig av oro — vad betyder allt det här? — Orden hade darrat fram.

Hon gjorde sig kallt lös, såg på honom och svarade:

— Jag förstår dig inte.

— Jag förstår dig inte, haha, är det ett svar!

Och nu hade följt ett utbyte av korta meningar utan en sekunds uppehåll. De två stodo som fiender emot varandra, armarna nedhängande, ansiktena förbittrade.

— Jag vet att du förstår mig.

— Det behagar mig i alla händelser, att inte göra det.

— Jag fordrar en förklaring av dig.

— Och jag ger den ej.

— Jag litar på dig, Janina.

— Tror du man bör lita på någon människa?

— Eltar, då inte du på mig?

— Jo det ärgsant. Men det är därför att du behöver mig.

— Ja, jag har varit nog dåraktig att låta dig märka det.

En kort paus. Stefan:

— Den mannen som kom hit i dag, är det honom du..... du varit kär i?

— Den mannen jag var kär i finns inte mer för mig.

— Det där är fraser, Janina.

— Fråga inte då!

Och de bli tysta stående att se på varandra. Janina säger slutligen lägre:

— Så många hårda ord, Stefan! Låt oss inte mer tala i afton, vi gör varandra så illa. Godnatt.

Och hon går hastigt bort. Han vill ila efter henne, nu, nu vill han pröva henne, nu vill han tala, säga allt, hålla sin hela stormande ömhet över henne — Janina, bliv min — nu, nu, om du håller av mig, om du det minsta håller av mig..... Men han står kvar på terassen, oviss, ett enda ögonblick för länge, och hon är borta. Han lyssnar till ett främmande stönande ljud ur sin egen strupe, så går han långsamt en annan väg in i huset.

Och nu: vad skulle följa på detta?

Janina hade ännu inte kommit ner från sitt rum. Martha hade på hans fråga svarat att hon sovit illa och velat vila ut. Hon hade förhört sig om vilka gäster som redan lämnat Bjala och vilka som voro kvar — ja sant att säga, Stefan, avslutade Martha plötsligt, så var Janinas bädd orörd, hon har gått uppe på golvet hela natten, jag hörde det men dörren var låst, jag kom inte in förrän på morgonen; jag säger det lika gärna. Var nu förnuftig när du träffar henne.

— Förnuftig, Martha?

Väl kan den starke vara förnuftig, men vanmakten driver endast till de förbittrade ord som aldrig sedan kunna göras osagda, Stefan vet det för väl. Ord äro farliga, de bygga den stora immateriella verklighet i vilken vi leva våra liv..... Stefan hade kommit långt ner mot än, han betraktade dess bruna glidande ström, på vilken timmerflottorna buros framåt, han stod en stund, för trött att tänka mer, så vände han och gick tillbaka. Nu måste Janina vara nere, hon sitter kanske på verandan bland de andra.... Ett gammalt minne blänker fram: han är en liten parvel, han ligger på knä i sin långa nattskjorta, en black skymning färgar fönstrets gap smutsigt gråblått, han fryser, drar in fötterna under skjortan — var är han? Han har varit olydig, hans mor har jagt honom på knä i det mörka rummet och gått. Hon har glömt bort honom och han ligger där, länge. Han gråter ej, endast känslan av oändlig ensamhet fyller honom.....

När han kom upp på gården såg han redan på långt håll att Janina verkligen var nere. Hon satt på en låg stol alldeles bakom en av kaktusarna, vars stora blad skar hennes kropp i flera stycken. Martha satt bredvid henne, de talade. När han kom fram, hälsade de på varandra men utan att kyssas. Janinas ansikte var klart, bestämt, hon såg inte heller alltför utvakad ut. I detsamma kom en vagn förspänd med två grå hästar körande från vänster, där stallet var beläget. Ryssen var inte längre på verandan.

Men då Janina nu gick in igen, mötte hon honom i dörren, han var reskläddd. Stefan iakttog dem spänt, men de möttes utan att växla ett ord och Janina gick vidare.

Nu strömmade många människor till, herr och fru Sienkowski, de båda tanterna, ännu några. Det föll yttranden.

— Så härligt väder!

— Ni kan alltså inte stanna längre?

— Nej, svarade Paul, jag tackar er.

— Kör inte alltför hårt, sade herr Adam till kusken, en storskäggig gubbe, hästarna gick också i går. Du får stanna där borta över natten.

Någon sade:

— Det ska vara oroligt i Niemkowicze, jag hörde det av flera personer. Och i dag är det till på köpet lördag.

— Nåja, i Guds namn.

Paul hade tagit avsked av alla på verandan, han stiger upp i vagnen, blickar än en gång uppåt trappan som om han kanske ändå skulle glömt någon; alla se på honom, pojkarna äro närmast, Vincent har viskat: jag skulle vilja träffa er igen — och betraktar honom med blänkande ögon..... I detsamma vika leden av människor litet undan, Janina kommer nt på trappan. Hon har nu hatt på huvudet, från hatten faller en kort vit slöja ner över hennes hår, den fladdrar lätt i draget. Hon går rätt ner till vagnen, ställer en fot på dess steg och säger:

— Jag åker med till Nienkowicze.

Alldeles lugnt yttrar hon det, som om det gällde den alldagligaste sak: Men det är naturligtvis en orimighet, alla ropa genast på en gång: vad menar du, vad tänker du på? vad vill du där? och var skulle du bo över natten? och var är greve Zabiélow?.... Till och med Paul sträcker avvärjande upp handen.

— Tänk er för, säger han sakta.

— Det passar sig inte! skriker tant Ludmila.

Ensam Stefan har ingenting sagt. Hans ansikte är påfallande färglöst, det ser ut som om ögonen sjunkit in.

När sorlet lagt sig svarar Janina dem alla.

— Jag har flera ärenden i butikerna och ni vet alla mycket väl att jag får bo hos prästen över natten, det är ju det vanliga. Det går bud till Nienmkowicze och jag passar på och följer med, det är alltihop. Ni är bra underliga! Oroligheter? det hör man ju jämt. Vem skulle vilja mig något?

Hon ser sig rådvill omkring då alla nu kommit ett par steg närmare, man hör ett förslag om att någon mer skulle följa henne, hon griper om Marthas arm, till henne viskar hon: Hjälp mig, jag vill det..... Och hennes blick är så klar att Martha genast tar hennes parti — vad är det egentligen att diskutera om, låter hon förstå, Janina kan ju ha rätt!..... Janina kan ha rätt tänker hon även, vem vet, vad betyder allt detta? Hon vet det inte och något ovillkorligt kommer henne dock att böja sig..... Hästarna rycka i vagnen men kusken sitter bredbent, orörlig och passiv, endast väntande på order att köra.

Den gula rätthunden fjäskar och viftar med svansen, ingen uppmärksammar honom.

Då säger Stefan:

— Janina, hör mig, jag vill inte att du åker till Niemkowicze i dag. Hör mig, jag tillåter det inte.

Hela scenen har endast varat några få minuter. Vid Stefans ord vänder Janina sig tvärt om och ser på honom. Hon ser på honom med en blick kall och fix som ett kattdjurs:

— Du tillåter det inte, upprepar hon långsamt, och deras blickar mötas med den första glimten av hatfull fejd mellan man och kvinna, så tar hon det sista steget in i vagnen. Ännu gör Paul antydan av en gest som för att hindra henne..... Kör, ropar hon, och som om hästarna själva uppfattat ordet, sätta de sig genast i rörelse, de piska litet med svansarna och draga villigt det lätta åkdonet i god fart ut på allén. En svag rök av damm virvlar upp över hjulspåren och lägger sig igen.

*

Nu äro de ensamma de två, Paul och Janina.

Från det ögonblick vagnen satte sig i gång hade Paul ej mer sagt ett ord eller gjort en rörelse. Också den unga kvinnan satt länge tyst. Åkdonet rullade ned på den breda landsvägen och hästarnas fart blev litet långsammare. Kusken vände sig om och frågade: Befaller fröken den här vägen? — Är den kortare? — Det är lika långt. — Nåja, kör här då, Sewerin! Far vi inte genom byn då? — Nej, nådig fröken! — Det är bra.

Och hon tänkte på att det också var det bästa.

Vagnen rullade jämnt, björkarnas vita rader löpte undan.

(Forts.)

GILLETT'S LYE
EATS DIRT
MADE IN CANADA
GILLETT'S LYE
CLEANS—DISINFECTS—USED FOR SOFTENING WATER—FOR MAKING HARD AND SOFT SOAP —— FULL DIRECTIONS WITH EACH CAN.

Ordet Fritt

(Forts. fr. sid. 3.)

land, ser hur för detta fattiga bekanta åker i egen automobil och pigan Lotta i stass, som en adelsdam. Huru kan en sådan person bibehålla ett uns av socialistiska idéer? Han är ju i Amerika, jämlikhetens och de stora möjligheternas land. Religionsfrågan är ju förbjuden i Canada-Tidningen; men hur skall man kunna tala om immigranten fullständigt, om man ej skärskådar hans innandömes innersta, eller det, som skall vara den moraliska drivkraften för hans handlingar. Huru många som nu äro inskrivna som kyrkomedlemmar i Canadas svenska kyrkor vet jag ej, men om vi ta i betraktande den massa svenskar som finnes, är det ett försvinnande fåtal, som där äro förenade. Det tycks, om man ytligt betraktar detta fenomen, som våra svenska herdar skulle hava ett visst berättigande i sitt mången gång över oss utropade anathema. För sexton år sedan, när jag första gången såg staden Winnipeg, beräknades folkmängden till omking 60,000 invånare, men i förhållande till storleken hade den mera kyrkor då än nu och för en immigrant var ju detta ett bevis för, att här kunde man vara trygg, där så många offrade både tid och pengar på rättfärdighetens altare, men snart får man en annan erfarenhet, och den är, att amerikanskt kyrkoliv är en affärsintressenas ceremoni, och få äro de kyrkor, som ej direkt eller indirekt domineras av "big business". Ingen förundrar sig numera, då de lejda talarna giva arbetarna allt som oftast av snärten; men de förre förundra sig storligen över att de senare våga lysa mer och mer med sin frånvaro. Mästaren måste gå i båt för det påträngande folket, och den avskedade pastor W. Ivens får överfyllt hus, och våra svenska kyrkor stå frågande. Ja så går det, när man vill vara ensam i sin egen patenterade himmel.

Huru böra vi ställa oss till immigrationsfrågan? Varken för eller emot densamma, detta är en fråga, som löses bäst av immigranterna själva. Och jag tror fullt ut, att de som nu bygga och bo i Canada, endast haft sina egna armar och sin egen goda vilja att tacka, ifall de lyckats. Och skjutit skulden på någon annan. Det har det misslyckats, ha de även då ej ta är huvudpunkten i all immigration och har det goda med sig, att det skapar viljestarka karaktärer.

Ingen kan bliva en medborgare i ordets fulla mening, innan han genom träget arbete lärt sig landets språk. För att underlätta detta, tänker jag att våra loger och ungdomsföreningar borde omlägga sitt arbetssätt, med omväxlande engelska och svenska diskussionsmöten. Svenskhetens bevarande skulle ej lida därav, istället befrämjas, ty genom allt för mycken ensidighet kunna vi ej nå den ungdom, som slappheten beskärt med endast engelskan, kanhända vi på så sätt kunde väcka till livs en trängtan för samling för fädrens och hjältarnas språk.

Jan E. Janson.

The Vessot "Champion"
Rensar och mal alla slag av säd

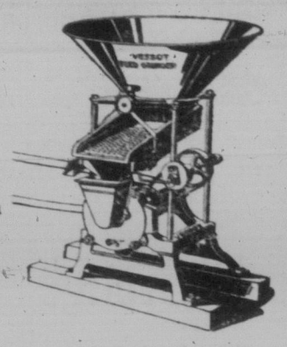

Vessot "Champion" rensar säden och mal den. Rännan, som för säden till malaren är gjord med två såll, ett grovt upptill och ett fint nedtill. Det grova sållet tager spikar, stickor och stenar, men låter säden falla genom. Det fina sållet håller säden, men tager ut all sand och smuts. Säden passerar till malplåtarna så ren som säd kan bli.

Vilken säd än males, lin, korn, majs, havre, vete, råg, ärter, buckwheat, screenings eller vilket foder som helst, är den noga rensad och malen, fin eller grov, såsom önskas.

Vessot malplåtar göra sådant gott arbete, så att vi funnit bäst skydda våra kunder genom att placera vårt V. S. fabriksmärke på alla våra plåtar. Se efter dem, då ni köper.

En "Champion" malare gör det bästa arbetet, då den föres av stadig kraft, sådan som gives av Mogul Kerosene Engine. Ett kort eller brev till närmaste avdelningskontor härnedan skall föra fullständiga underrättelser om dessa båda goda maskiner.

International Harvester Company of Canada, Limited,
BRANCH HOUSES
WEST—Brandon, Man., Calgary, Alta., Edmonton, Alta., Estevan, Sask., Lethbridge, Alta., N. Battleford, Sask., Regina, Sask., Saskatoon, Sask., Winnipeg, Man., Yorkton, Sask.
EAST—Hamilton, Ont., London, Ont., Montreal, Que., Ottawa, Ont., Quebec, Que., St. John, N. B.

Gas i Magen är farlig

Rekommenderar dagligt bruk av Magnesia att bota sjukdom, förorsakad av jäsande föda och acid indigestion.

Gas och luft i magen, åtföljd av en full känsla efter måltid äro nästan säkra bevis på närvaro av övermätt av hydrochloric acid i magen, förorsakande s. k. "acid indigestion".

Acidmagar äro farliga, emedan för mycket acid irriterar magens delikata väggar, ofta ledande till gastritis, åtföljd av allvarliga magsår. Födan jäser och surnar, skapande obehaglig gas, som uttänjer magen och hindrar de vitala inre organens normala funktioner, ofta affekterande hjärtat.

Det är mycket dumt att negligera ett sådant allvarligt tillstånd eller behandla det med vanlig matcmältningshjälp, som ej har någon neutraliserande effekt på magaciden. Skaffa i stället från apoteket några uns Bisurated Magnesia och tag en tesked i ett kvarts glas vatten efter måltid. Detta skall driva gasen och luften ut ur magen, söta magen, neutralisera den överflödiga aciden och förebygga dess bildande, och det finnes ingen surhet eller smärta. Bisurated Magnesia (i pulver eller tablettform — aldrig vätska eller mjölk) är harmlös för magen, billig att taga och den bästa form av magnesia för magändamål. Det användes av tusentals människor, som njuta sina måltider utan fruktan för indigestion.

Ryggvärk. "I femton år led jag av plågor i ryggen," skriver fru Sara Bostrom i Sandridge, Man., "till dess jag fann hjälp genom användandet av Dr. Peters Kuriko. Jag kan ej nog beskriva huru glad jag är att jag fann detta botemedel. Detta välkända och enkla örtmedel verkar på varje organ i människokroppen; det är naturens hjälpreda i återställandet av normala funktioner och förhållanden i hela systemet. Det kan ej erhållas å apoteken, utan allmänheten förses därmed direkt från tillverkarna, Dr. Peter Fahrney & Sons Co., 2501 Washington Blvd., Chicago, Ill.

Levereras tullfritt till Canada.

Utnämning. S. A. Swanson har utnämnts till överinspektör över allt träarbete vid järnvägarne i Montana och North Dakota samt bansträckor i Idaho, norr om staden Moscow. Hans kontor blir i Spokane, Wash., i samband med superintendentens för Great Northern kontor därstädes. Swansons uppgift är att på uppdrag av regeringen införa reformer vid järnvägarne, som av järnvägsadministrationen befunnits nödvändiga.

SVERIGE-NYHETER

(Forts. fr. sid. 6.)

TRELLEBORG. Adjunkten Ulander död på väg till skolan. Då adjunkten A. Ulander den 16 sept. var på väg till skolan, föll han plötsligt omkull på gatan. Tillstädeskommande personer funno honom död. Av tillkallad läkare konstaterades att dödsorsaken var hjärtslag. Ulander var 58 år gammal.

UPSALA. Från läsårets början ha vid Upsala universitet inskrivits 152 studerande, därav 15 kvinnliga. Motsvarande antal var vid samma tid förra året resp. 135 och 32.

VÄXIÖ. 100 år fyllde den 27 sept. Lena Katrina Holmberg i Skrufs by, Kronobergs län. Hon har varit gift två gånger och är nu änka. Hon stickar ännu strumpor, är kry och rask och har sina tidigaste minnen från den tid, då Napoleon dog på St. Helena.

ÖRNSKÖLDSVIK. Pressen. Till redaktör och ansvarig utgivare för Örnsköldsviks-Posten har antagits redaktör O. Haraldsson, Sollefteå.

ÖSTERSUND. Bankkamrer Hertzsprungs falsarier. Ett och annat börjar nu sippra ut beträffande den avvikne bankkamrern Hertzsprungs i Strömsund manipulationer. Beträffande förfalskningarna hade det bl. a. tillgått så, att H. tömt en del kapitalräkningar. Han hade särskilt valt ut en del förmögna personer som han visste je ofta gjorde bankaffärer. Även växlar har han förfalskat. Styrelsen har han förstått att hålla alldeles utanför. Det berättas sålunda att han t. o. lös ett par lån som ett par av bankkontorets styrelsemedlemmar hade i banken och utfått hypoteken som han realiserat. Upptäckten skulle ha skett på så sätt att en av dessa personer häromdagen skulle ..... efter sitt lån men fann varken några anteckningar i böckerna eller hypoteket. En spännande stund torde det ha varit i somras, då bankinspektionen och revisorerna från huvudkontoret voro uppe. Om papperen sorgfälligt blivit genomgångna hade givetvis de många förfalskningarna upptäckts.

— **Björnar och vargar husera i Jämtland.** I östra och västra Vålådalen samt Vallbo i Oviksfjället revs natten till den 7 sept. av en björn ej mindre än 21 får. I västra Välå-dalen rev han fåren alldeles invid stugknuten. A orten ha två björnar uppmärksammats, en gammal och en ung. Vargar börja nu också visa sig i oroväckande antal.

Glöm icke edra föräldrar, vänner och bekanta med den vanliga julgåvan. Nu är rätta tiden att sända den. Under nuvarande förhållanden tar det ganska lång tid för försändeser att komma fram

Även i Krigstid

Garantera vi alla pänningförsändelser till SVERIGE, NORGE och DANMARK

En garanti, som ni absolut kan lita på. Alla orders givas prompt uppmärksamhet. Högsta kurser givas. Penningförsändelser besörjas antingen per

ANVISNING eller TELEGRAF

Omkostnaderna vid anvisningar äro som följer:

För belopp upp till $ 10.00 — $0.25 För belopp upp till $ 50.00 — $1.00
För belopp upp till $ 25.00 — $0.50 För belopp upp till $ 75.00 — $1.25
För belopp upp till $ 35.00 — $0.60 För belopp upp till $100.00 — $1.50

Om ni önskar pengarna sända per telegram, lägg till $5.00 för belopp upp till hundra dollars och $6.50 för belopp över $100.00.

Skriv namn och adress tydligt på den, som skall mottaga pengarna.

Tusentals dollars ha sänts och blivit mottagna av personer i de skandinaviska länderna sedan krigets början.

Sänd Money Order eller Bankdraft betalbar till oss och vi skola ombesörja resten.

Om närmare upplysningar önskas skriv till

P. M. Dahl Steamship Agency
Foreign Exchange Dept. 325 Logan Ave.
Referens Dominion Bank N. E. B. och Royal Bank W. A. B.
Winnipeg, Manitoba